

ἱστορία, <sup>4)</sup> πάση τὰ ἄλλα, ἀ σὺν ἀληθείᾳ τερ-  
πνά ἐσιν ἐν τοῖς ἄλλοις κάλλεσι τοῦ λόγου ὧν  
ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ, τὰ μηδὲν προσήκοντα  
ἐπεισκυκλοῦσιν.

14. Ἐγὼ δ' οὖν καὶ διηγήσομαι ὅποσα μέμνη-  
μαι ἔναγχος ἐν Ἰωνίᾳ συγγραφέων τινῶν, καὶ,  
νῆ Δία, ἐν <sup>1)</sup> Ἀχαΐᾳ πρῶην ἀκούσας τὸν αὐτὸν τοῦτον  
πόλεμον διηγουμένων· καὶ πρὸς Χαρίτων, μηδεὶς  
ἀπισήσῃ τοῖς λεχθησομένοις, ὅτι γὰρ ἀληθῆ ἐσι  
κὰν ἐπωμοσάμην, εἰ ἀσεῖον ἦν <sup>2)</sup> ὄρκον ἐντιθέναι  
συγγραμμάτι· εἰς μὲν τις αὐτῶν ἀπὸ Μουσῶν  
εὐθὺς ἤρξατο, <sup>3)</sup> παρακαλῶν τὰς θεὰς συνειφά-

4) Πάση] „Distinctione juuimus hunc locum, et inter-  
pretatione. Iungebant ἱστορία πάση et interpretabantur  
omni historiae: sic laborabant sequentia. Nobis πάση  
esse [videtur] aoristus primus ex πάσσω vel πάττω, quod  
de coloribus et pigmentis vsurpari notum est.“ Gesn.  
probante Reitzio.

Cap. 14.

- 1) Ἀχαΐα] Ill. Wieland. non Achaiam sensu strictiori, sed  
totam omnino Helladā, a Romanis Achaiam dictam, in-  
telligendam esse censet, quum opponatur Ἰωνία. Cui  
libenter accedo. Sed num ineptum foret, statuere, Lu-  
cianum Corinthi concertationibus eruditorum inter-  
fuisse? Postea certe, vbi hominem itinera et αὐτοψίαν  
impudenter fingentem reprehendit, adiecit: καὶ ταῦτα  
Κορινθίων ἀκούοντων ἀνεγίνωσκε. c. 29.
- 2) ὄρκον ἐντιθέναι] Formulae igitur iurandi, quas voca-  
mus, νῆ Δία et cet. quae singulis fere paginis leguntur,  
iuris iurandi loco non sunt habitae.
- 3) παρακαλῶν] Ineptum erat exordium propterea, quoniam  
poëtae non tam voces et metricum ornatum, quam res  
ipsas a Musis exspectant. cf. Hom. Iliad. β, 485. seqq. Vir-  
gil. Aen. I, 12. Musa, mihi causas memora. Ovid. de  
Arte Amandi I, 25. seqq. quum negasset numina sibi